

Τούτ' ή γη μας χρόνο χρόνο
βγάζει όπουηφθιον μόνο.

Τούτ' ή γη μὲ τοὺς ἀργοὺς
βγάζει κάλπης παλληράδια,
ηὲ τὸν πόλεμο λαγός,
ηὲ τῆς ἐμλογαῖς λεσπαδία.

'Αποτυχόντων θρήνωι
καὶ σύλλους μας εἰρήνη.

*Πείραζαν τὸν Αερίθιο τὰ Κορδονόποντα,
ποῦ τόπος θὰ χρονάσουν μὲ γονουνόποντα,
καὶ μαῦρο τῆς Μαρίνας ἔξερνόνταν
καὶ τὰ πειράματα τον τὸν δαμάντιζαν.

Τι μάνθανες τὸν εδρῆμαν συμφροστᾶς...
γι' αὐτὸν τῆς Κορδονάρας γαδοὶ παιδες
εἰς διδεσπότων ουκίλων τῆς οιδαῖς
θένεαν πετρελαίου τενενέδες.

Κεῖ δὲ Αερίθιος ὁ Νίκος
ἔμανσιοθη τῷδε ἀδίκοις...
ποῦ σου, Νικολῆ, τὸ γεῖνος;

Τὴν ἔπαθε κεῖ δὲ Νικολῆς...
τὸ Θύμιος καὶ τὸ Δηθῆρος...
τάπι τάρηδόνι τῆς Βουλῆς,
δὲ κότουφας κεῖ διπλός.

Κέφαλε Ρωμαΐκες χαζέ,
Βουλὴ χωρὶς Λειθίη
μοράζει κροισὶ χωρὶς μεζέ,
φραπέζει δίχως στρεποί.

Σάπτα, παραπονάσιο, καὶ μήτη κακοκαρδίστη,
κεῖ δὲν σ' θεμαριστανει ακληρός,
μα' γερήγορα διδλῆρη καρφός,
ποῦ πάλι μέσα στὴ Βουλὴ τραφά θὰ κελαΐδησης.

Θύμημένα στέκουν τὰ βουνά κεῖται λαϊστὸν οἱ λόργοι :
τὸν Δεληγεφώρηγμαύσιαν μέσαν στὸ Μεσολόγγι.
Κεῖται μεγάλο μας τεκνό δυμήθημα σαν εἴδα
πᾶς μαύρονς φύφοντας έδωσαν καὶ γηὰ τὸν Λεωνίδα.

Μέσασ' στὸ Βόλο ξαφνικό... μά τελαι τοῦτο πάλι,
τοῦτο τιθαναντον οι Θεσσαλοὶ τὸν Κώστα τοῦ Τολάλη;
Κώστα μου, δὲν τὸ πίστενα νὴ σοβλήθη τέτοιος μπάτιος
καὶ νὰ μοῦ λένε σήμερα πᾶς σ' θραγεῖν δ' Γάταρε.

Μαῦρος' στὸ Βόλο πρέβαλε κεῖ δὲ Κασσοβέτης—οἶμός !—
καὶ τώρα θὰ γενή φαρδεῖ,

καὶ στοῖς γυαλίσι τῆς Ζαγορᾶς
θὰ κάνη τὸν Ζαήμη.

Τῆς Μήλου Προβιελέγυμε, γηὰ τούτη τὴν μαυριά
μηγ βίλης πότο καὶ καῦμόδι μέρ' στης κινδύδεις τὰ φύλλα.
Δὲν είσαι γηὰ πολιτική καὶ κάθασε σ' αὐγά σύν,
σε περιμέν' δὲ Θάλεια κεῖ δράχη τοῦ Πηγάσου.

*Αν, Πατρινοί, κεῖ δὲ Γούναρης δὲν πήρε τὸ κονιά σας,
θελείνος μένει Γούναρης, άλλ' η νιροπή δική σας.

*Ω Πρωτοπαπαδάκη, στὴ Νάξο μαύρη μπόρα
καὶ σένα βρήκες τόρα.

*Ο κόσμος θέλει λόγια παχεῖα καὶ μπονυμπονυλήθρας,
δὲν κάνει διακρίσεις,
μά σον ξαναγυρίσεις
φέρει μαζί καμποπάσια Ναξιώτικας μιζήθρας.

Τὸν Θοδοσάκη τὸν Παξῶν — δὲ τῆς μεγάλης λέπτης ! —
τὸν Βελλαρίνη διλαθή,
τὸν ρήσαρα τὸν ειθραδή,
τὸν ξφαγέτης διωρεάν δέξαλέφος δ' Πίλης.

*Ω Μάτειον, ποὺν σκληρὰ σ' θεμάνθρωπαν στὴ Σύρα,
μά τὰ μασάλ τὸν Συριατίνην, Αντάσην, καὶ μιὰ λόρα.
Πάως δὲν έκαθιστείς δὲδο τὸ δῆς τὸ γατανάκι
κεῖ πλοηγμάτιμος χορδὲς καὶ μπάσους μὲ κοπούμψα...
μά τόρα μοντέτους καὶ σὸν τῆς κάλπας, Αγιανάκη,
καὶ φέρει μας τούλαχιστον ἔτα κονιή λουκούμια.

Μὲ τὸν Μασάκη μουσική, μὲ πάθος τῆς Σανιούστας,
κλάψει τὰ μασῆρα, πονφραίς κεῖ δὲ Κώστας δὲ Πλατούντας.
Πλατούντας, ποῦς τὴν ἔπαθες δὲν τὸν Πολυγένη,
πολλεγαν δλοι κεῖ Υπογύρδες δὲ Κώστας πῶς δὲ γέρη;

Θρηνήστε τὰ θύματα τῆς μελανής κραυγάλης...
δὲν βγήκε κεῖ δὲ χωραταζής τῆς Σύρας, δὲ Βιτάλης.

*Ω σεῖς, ποῦ' μανυσθήταίς, γι' αὐτὸδ μή λυπηδήτε,
μά πλαιηρογονθήτε.

*Γρήγορα κεῖ άλλας έκλογας θὰ γίνουν εἰς τὸ γένος,
τὸ λέει κεῖ δὲ Καρνάβαλος καταμοντεῖσον φωμάνος.

Παιδιά μου, τὸ Ρωμαΐκο δέται ζήσης στὸν αἰώνα
μόνον μὲ τὸν διθάνατον τῶν έκλογην διγάτη.

Καὶ καυπόδαις ποικιλίας,
μ' άλλους λόγους ἀγγελίας.

*Αγιαγόνη Σοφοπλέοντς, μηδ μετάφρασοις μεστή
μουσικής ψυθρῶν καὶ στίχων όποιο Μάνον τὸν Κώστη,
ποῦ Μονοδόν καλλιελάδων τὸν έθλασσαν μαστοί,
καὶ τὴν κοίτουν διαφόρους ἀγνωστοῖς τον καὶ γνωστοῖ,
κεῖ θερέψεις μὲν καὶ άλλους ὡς μεταφράσις πιστή,
πλὴν καὶ άλλους Αγιαγόνη τῶν ἀρχαίων σύν δεστί.